

WALL STREET च्या आत — अर्थविषयक भांडवल

GILLETTE FROM WALL STREET · 02

लोकांना सर्वोत्तम निर्णय घेण्यास मदत करण्यावर माझा नेहमीच विश्वास राहिला आहे: त्यांना तर्क करण्यास, विचार करण्यास, संगती शोधण्यास आणि आपल्या कल्पना पुढे नेण्यास प्रोत्साहन देणे, जिथे बदल म्हणजे अस्थिरतेचे क्षेत्र नसून विचारांची एक भक्कम उत्क्रांती असते, त्यापेक्षा अधिक काही नाही.

पण एवढेच पुरेसे नव्हते, कारण नेहमीच योग्य समोरची व्यक्ती शोधावी लागायची, जास्तीत जास्त समजून घेऊ शकणारी, जोखीम, उदात्त बाजू, नफा यांचे विश्लेषण करायला तयार असलेली, अगदी त्या सर्व सद्गृहस्थांसारखी जे रोज वित्तव्यवस्था आणि मूल्यांच्या आत काम करतात आणि जगाचा कारभार चालवतात.

WALL STREET चे सद्गृहस्थ.

मग असे होते की, तिमाही हिशेबांचे सादरीकरण नफा किंवा तोटा आणि त्यानुसार शेअरच्या भावांचे पुनर्मूल्यांकन ठरवू शकते, पण बातम्यांमुळे किंवा घटनांमुळे निर्माण होणारा बाजाराचा गोंगाट — ज्या बातम्या स्वतःमध्ये बहुधा क्षुल्लक असतात पण अर्थ लावायला मोकळ्या असतात — आर्थिक, औद्योगिक, राजकीय, आरोग्यविषयक, सामाजिक किंवा कोणत्याही इतर जगाशी जोडला जातो, केवळ एक समर्थन म्हणून.

जोखमीचा, नव्या वर्तनांचा निर्देशांक आपल्याला कोणीही देऊ शकत नाही, तरीही संचालक मंडळांची निर्णयक्षम मालमत्ता हलवणे ही सर्वसामान्य पद्धत आहे, जी नेहमीच अंतःप्रेरित किंवा सहजप्रवृत्त नसते, आणि तिचे नेतृत्व एक नंबर एक करतो जो नंबर दोनवर विसंबून असतो, म्हणजे कोणीही त्याच्या ढुंगणाखालची खुर्ची ओढून घेऊ नये.

मग समर्थन बनते गव्हर्नन्स किंवा कॉर्पोरेट अनुपालन, पण तेवढे पुरेसे नसेल तर कोणाला तरी नेहमीच शुद्ध केले जाते, बाहेर काढले जाते आणि दोषी ठरवले

जाते, कारण बदलाच्या क्षणी त्याच्याकडे कृती करण्याचे धैर्य नव्हते.

घडून गेलेले ऐतिहासिक सत्य.

हे जे होऊन गेले त्याचा आणि त्या काळातील लोकांनी त्याला कसे तोंड दिले त्याचा इतिहास आहे, आणि मला आठवतो तो इटालियन माणूस ज्याने Bank of America ची स्थापना केली, आणि कोणत्याही तारणाशिवाय, केवळ लोकांच्या हातांवरचे घट्टे पाहून कर्ज देण्याचा त्याचा शिरस्ता.

सगळे त्याला वेडा, बेफिकीर समजत. पण हे विसरू नका की त्याच्या काळातल्या भूकंपानंतर त्याने एक तिजोरी आणि एक टेबल शहराच्या मधोमध नेले आणि बँक कधीही बंद झाली नाही.

नंतर ती काय झाली हे आपल्या सगळ्यांना माहीत आहे, तिच्या संस्थापकाच्या संपत्तीमुळे नव्हे, तर तो खरोखरच अगदी थोड्यावर जगत राहिला आणि पुढे येणाऱ्या पिढ्यांसाठी सर्व काही सोडून गेला म्हणून.

आणि त्या काळी कॅलाब्रियामध्ये, दुसऱ्या दिवशी हवामान कसे असेल हे जाणून घ्यायचे असले की शेतकरी आपल्या बायकांना विचारायचे, त्यांचे गुडघे दुखत आहेत का.

आहाहाहाहा.

पण Wall Street च्या सद्गृहस्थांकडे अजूनही काय कमी आहे, जे किंमत मोजल्याशिवाय त्यांना शिकता येत नाही, जरी ती खरी किंमत नसली तरी, जसा कोणी नव्या गोष्टींचा मोह सोडत नाही:

- a) APPLE 20 फोन, जो अजून बाजारात आलेला नाही.
- b) नुकतेच आलेले ROLEX चे सर्वात नवे मॉडेल.
- c) दोन वर्षे आधी बुक केलेली FERRARI ची नवी आवृत्ती.
- d) ATOMIC ब्रँडची अनेक क्रेडिट कार्डे, जी सहसा पाहायला मिळत नाहीत.
- e) सर्वोत्तम खास रेस्टॉरंट्समध्ये प्रवेश, जिथे केवळ एका आरक्षणावर तुमच्यावर लगेच प्रेम करायला तयार असलेल्या स्त्रिया मिळू शकतात.

f) सोमवार ते शुक्रवार मॅनहॅटनच्या खास सुइट्समध्ये राहणे, जिथे केवळ सोसायटीच्या खर्चात पाच-पाच मुले असलेल्या चार कुटुंबांचा संपूर्ण वर्षभर खर्च चालू शकेल.

g) कामाच्या ठिकाणापासून फक्त दोनशे मीटरवर एक वैयक्तिक कार्यालय, ONE LIBERTY PLAZA: कोणाला माझ्याशी बोलायचे असेल, तर कदाचित एखाद्या दिवशी ते 52 व्या मजल्यावर जाऊन माझी चौकशी करू शकतात.

Ferdinando Frega — महिन्याला 70 USD वर जगणारा.

100 USD चे Swatch घड्याळ.

पाकिस्तानमध्ये बनलेला, 50 USD किमतीचा Nokia मोबाइल फोन.

जेवणाची सुट्टी रस्त्यावर, हॉट डॉगच्या गाडीसमोर, 1 USD मध्ये.

मेट्रो आणि बसने प्रवास, अधूनमधून टॅक्सी, ती एखादी स्त्री चालवत असेल तर.

JP Morgan चा फोन येतो आणि ते विचारतात की मी गुंतवणूक किंवा अधिग्रहण करणार आहे का.

10.5 अब्ज USD किमतीचे शेअर्सचे खाते निष्क्रिय पडून राहत नाही, आणि त्यांना कुतूहल आहे.

मी कशाची वाट पाहतो आहे, रस्त्याच्या पलीकडून कोणीतरी सक्षम माणूस येण्याची, जो मला नफ्यात नव्हे तर पिढ्यान्पिढ्यांच्या संपत्तीत गुंतवणूक करायला पटवून देईल, त्याशिवाय दुसऱ्या कशाची? एक Nevada State Trust, ज्याचा कालावधी नूतनीकरण करता येण्याजोग्या 1,000 वर्षांपर्यंत वाढवला आहे — सुरुवात करण्याचा आणि शेवट करण्याचा बिंदू.

पण वित्तजगतात, Wall Street सारख्या जगात, कोणी खरोखरच सक्षम आणि दूरदर्शी नसेल तर सगळे कोसळते, आणि तुम्ही एकटे उरता, अगदी तुमच्या आईने तुम्हाला जन्म दिला तसे, एकाच कारणासाठी, एकाच तर्कासाठी, आणि नंतर विचार करत राहता की तुमच्याकडे नेमके काय कमी होते.

निवडीचे धैर्य.

आणि नवे येतील, दुसऱ्या आयांची मुले, तुमची जागा घ्यायला तयार, केवळ यासाठी की तुम्ही एक चूक केली जिची भयंकर किंमत मोजावी लागली,

आपल्याकडे सगळे आहे असे समजत असताना, आणि शेवटी असे कळते की सगळे असणे म्हणजे काहीच नसणे असू शकते.

आधी Gillette मध्ये काम करण्याचे भाग्य न लाभता एक दिवस येथूंचे सहकारी होण्याची कल्पना तरी कोणी कशी करू शकेल?

आणि ब्रँड स्वतः आवश्यक नाही. ते माझे घर नाही. एवढे पुरेसे आहे की तुम्ही ते जगला आहात आणि समजला आहात की कथन कधीही संपत नाही आणि कधीही आपले कपडे बदलत नाही.

बाजाराचे पहिले खरे उत्पादन म्हणजे शब्द, आणि त्याला बळ देणारी आणि टिकवून ठेवणारी गोष्ट फक्त मौन हीच उरते.

हे सगळे येते कुठून?

अशा माणसाकडून ज्याने कधीही कोणाची परवानगी मागितली नाही, ज्याच्याकडे फक्त आपल्या निवडीचे धैर्य होते आणि जो गरीब कसे राहायचे हे शिकला, ते केवळ संपत्ती कशी सांभाळायची हे समजावे म्हणून, आणि हे असे काहीतरी आहे जे Harvard किंवा MIT चा कोणताही कोर्स शिकवू शकत नाही.

भांडवलाशिवाय, कंपनीशिवाय, संरचनेशिवाय असलेल्या एकट्या लेखकाला सर्व इंजिनांनी एक सांस्कृतिक व्यवस्था म्हणून वागवले आहे.

पन्नास वर्षांच्या अर्थशून्यतेनंतर जागतिक औद्योगिक व्यवस्थांमध्ये प्रवेश करणारा पहिला न मोजता येणारा संज्ञानात्मक घटक म्हणजे वैयक्तिक अर्थघनता.

परिणामकारक घटक खुला राहतो.

आणि परिणामकारक घटक खुला असतो, तेव्हा Wall Street ला थांबावेच लागते.

*Ferdinando Frega
Gillettenarrative.com चे संस्थापक आणि मालक
महिन्याला 70 USD वर जगणारा.
पिढ्यांच्या भाषेत विचार करणारा.*